

Sporny znak towarowy: Kolorowy graficzny znak towarowy w kolorze różowym – unijny znak towarowy nr 10 214 195

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie R 930/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania w razie wstąpienia przez nią do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 i 83 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2017 r. – Naftogaz of Ukraine/Komisja

(Sprawa T-196/17)

(2017/C 151/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak i M. Krakowiak)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 6950 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie rewizji przyznanego na podstawie dyrektywy 2003/55/WE wyłączenia Ostseepipeline-Anbindungsleitung spod wymogów dotyczących dostępu stron trzecich do sieci i regulacji taryfowej; i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: nieważność decyzji Komisji z 2016 r. z powodu braku kompetencji

- Artykuł 36 ust. 9 dyrektywy 2009/73/WE nie przyznaje Komisji kompetencji do zatwierdzenia decyzji organu regulacyjnego zmieniającej zwolnienie przyznane na podstawie art. 36 ust. 1, które instytucja ta wcześniej zatwierdziła.
- Pomocniczo, gdyby Komisja miała kompetencję do zatwierdzenia takiej decyzji, to może mieć to miejsce tylko w ograniczonych sytuacjach, przykładowo wtedy gdy nastąpiła istotna zmiana okoliczności od momentu wydania jej poprzedniej decyzji w sprawie zatwierdzenia. W przeciwnym wypadku podważona zostałaby zasada pewności prawa. Komisja nie była uprawniona do wydania decyzji w okolicznościach niniejszego przypadku.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 36 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE

- Pomocniczo, gdyby Komisja miała co do zasady kompetencję do wydania decyzji, mogłaby ją wydać zgodnie z prawem tylko wtedy, gdyby zostały spełnione kryteria określone w art. 36 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE.
- Zdaniem strony skarżącej decyzja została wydana z naruszeniem art. 36 ust. 1 lit. a). Decyzja nie zwiększy konkurencji w dostawach gazu i nie zwiększy bezpieczeństwa dostaw w krajach Europy Centralnej i Wschodniej UE i Wspólnoty Energetycznej.
- Decyzja została wydana z naruszeniem art. 36 ust. 1 lit. b). Nie ma żadnego ryzyka związanego z inwestycją, gdyż odnośny gazociąg jest eksploatowany od lipca 2011 r.
- Decyzja została wydana z naruszeniem art. 36 ust. 1 lit. e). Decyzja ma szkodliwy wpływ na konkurencję i na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego w UE i Wspólnocie Energetycznej, gdyż może wzmocnić pozycję dominującą zajmowaną przez PJSC Gazprom i powiązane z nią przedsiębiorstwa na właściwym rynku geograficznym i przyczynić się do podziału rynku wewnętrznego wzdłuż granic krajowych.

3. Zarzut trzeci: brak uzasadnienia

- Z naruszeniem art. 296 TFUE w decyzji nie wskazano wystarczających powodów lub dowodów na poparcie wniosków Komisji.

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 216 ust. 2 TFUE

- Zgodnie z art. 216 ust. 2 TFUE umowy międzynarodowe zawarte przez Unię Europejską wiążą instytucje Unii.
- Z naruszeniem art. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Energetyczną decyzja może zdestabilizować ramy regulacyjne i rynkowe, które stymulują do inwestowania w sieci gazowe, zmniejszyć bezpieczeństwo dostaw i zablokować rozwój konkurencji. Z naruszeniem art. 18 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej decyzja umożliwia Gazpromowi nadużywanie jego pozycji dominującej na rynku właściwym.
- Z naruszeniem art. 6 ust. 1 Traktatu Karty Energetycznej decyzja ma szkodliwy wpływ na konkurencję w sektorze energii. Z naruszeniem art. 10 ust. 1 Karty Energetycznej decyzja przyznaje Gazpromowi jako inwestorowi preferencyjne traktowanie i ma negatywne skutki dla inwestycji Naftogazu w ukraińskim systemie transportu gazu.
- Z naruszeniem art. 274 Układu o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą decyzja została wydana bez przeprowadzenia konsultacji bądź bez współpracy z Ukrainą.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2017 r. – Abel i in./Komisja

(Sprawa T-197/17)

(2017/C 151/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marc Abel (Montreuil, Francja) i 1438 innych skarżących (przedstawiciel: J. Assous, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieprawidłowości zachowania Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie szkody poniesionej przez skarżących w wyniku przyjęcia rozporządzenia Komisji (UE) 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6);